

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 23 czerwca 2022 r.

DIH-2.707.24.2022.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 27/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, 1491, 2320 i 2052), art. 9ca ust. 1, art. 35 a pkt 11, art. 35 c ust. 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i 1642), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 13 maja 2022 r., złożonego przez GEERT OIL SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Końskich (dalej: „Przedsiębiorca”) od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 kwietnia 2022 r. nr 53/2022, nakładającej na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 11 ustawy z dnia 5 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r., poz. 133, 694, 1093 i 1642), w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 1 ww. ustawy, tj. w kwocie 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 23 maja 2022 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę, wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr NRBP.8361.10.P.2022 z 1 lutego 2022 r. przeprowadzili kontrolę na stacji paliw (...), należącej do (...) (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”). Zgodnie z ww. upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli przeprowadzonej 1 lutego 2022 r. obejmował kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z art. 9ca ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r. poz. 133, 694, 1093 i 1642), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”.

W toku kontroli, inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, brak oznakowania – zgodnego ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz.U. z 2021 r. poz. 1738) na wszystkich czynnych dystrybutorach i jednym pistolecie wydawczym (dystrybutor nr 2, stanowisko nr 3, benzyna Pb 95). Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli nr NRBP.8361.10.P.2022 z 1 lutego 2022 r. oraz za pomocą zdjęć dystrybutorów oraz pistoletów wydawczych, które to zdjęcia stanowią załączniki do akt niniejszej kontroli.

W związku ze stwierdzeniem powyższych nieprawidłowości, inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej zażądali ich niezwłocznego usunięcia. Przedsiębiorca zastosował się do żądania inspektorów, o czym poinformował Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w e-mailu z 7 lutego 2022 r.

W treści protokołu kontroli z 1 lutego 2022 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, pouczone Stronę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli.

Pismem z 1 marca 2022 r. zawiadomiono Stronę o wszczęciu przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania

administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z 5 kwietnia 2022 r. zawiadomiono Stronę o zakończeniu postępowania administracyjnego.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 27 kwietnia 2022 r. nr 53/2022, nałożył na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 11 ustawy z dnia 5 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 1 ww. ustawy, tj. w kwocie 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy.

Strona pismem z 13 maja 2022 r. odwołała się od ww. decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i wniosła o umorzenie nałożonej kary administracyjnej. W ocenie Strony wysokość kary jest nieadekwatnie wysoka w stosunku do popełnionego czynu. Przedsiębiorca zwrócił uwagę na swoją trudną sytuację finansową, a także podkreślił, że posiadane na kontrolowanej stacji paliw dystrybutory są nowej generacji i posiadają funkcję informowania głośmem o tankowanym paliwie, co w praktyce oznacza, że zatankowanie niewłaściwego paliwa jest niemożliwe.

Przy piśmie z 23 maja 2022 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Pismem z 1 czerwca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, 1491, 2320 i 2052) dalej: „kpa”, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Cytowany przepis nie pozostawia wątpliwości, co do obowiązków nałożonych na przedsiębiorców, a dotyczących oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. W przypadku niedopełnienia tych obowiązków zastosowanie znajduje przepis 35a pkt 11 omawianej ustawy. Stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1 – 3. Z kolei o wysokości wymierzanej kary rozstrzyga przepis art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wskazując, że jej wysokość w przypadku określonym w art. 35a pkt 11 wynosi 5000,00 zł. Dodatkowo należy wyjaśnić, iż rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz.U. z 2021 r., poz. 1738) dalej: „rozporządzenie” określa szczegółowy sposób oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Rozporządzenie to zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r., a więc Przedsiębiorca miał 5 miesięcy na zapoznanie się z nowymi przepisami. Rozporządzenie przewiduje określony sposób oznakowania, który ma obowiązywać na terenie całego kraju. Przepisy nie dopuszczają dowolnego sposobu znakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych przez właścicieli stacji paliw. Dlatego

też, argumentacja Strony użyta w odwołaniu i dotycząca dystrybutorów nowej generacji, które „informują” klientów o rodzaju tankowanego paliwa, nie może być wzięta pod uwagę w tym postępowaniu. Zawarte w rozporządzeniu rozwiązania są zgodne z zasadami oznakowania stosowanymi w Unii Europejskiej. Rozporządzenie ma na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego jednolitych zasad dotyczących sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Przed wejściem w życie rozporządzenia podmioty zajmujące się wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych na stacji paliw w Polsce oznaczały dystrybutory paliw ciekłych oraz pistolety wydawcze w sposób przez siebie przyjęty. Ponadto, państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do zastosowania w zakresie oznakowania miejsc tankowania pojazdów samochodowych paliwem ciekłym oraz rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego normy PN-EN 16942:2016 -11 Paliwa -- Identyfikacja zgodności pojazdu -- Graficzna forma informacji dla konsumenta. Zastosowanie w przedmiotowym rozporządzeniu rozwiązań przewidzianych w normie PN-EN 16942:2016 -11 dostosuje oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej.

Konkludując, należy stwierdzić, że z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określony w rozporządzeniu, określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Jeżeli obowiązku tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5000,00 zł.

Niezależnie od faktu, iż Przedsiębiorca nie kwestionuje ustaleń kontroli, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 1 lutego 2022 r. nr NRBP.8361.10.P.2022 oraz załączona do niego dokumentacja fotograficzna. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw stwierdzono brak oznakowania – zgodnego z rozporządzeniem - na wszystkich czynnych dystrybutorach i jednym pistolecie wydawczym (dystrybutor nr 2, stanowisko nr 3, benzyna Pb 95). Jednocześnie dokumentacja fotograficzna załączona do akt sprawy, nie pozostawia wątpliwości, iż na kontrolowanej stacji paliw, nie stosowano oznaczeń zgodnych z rozporządzeniem.

Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie - udowodnienie faktu niedopełnienia przez Stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości. Samo udowodnienie, że Strona, nie umieściła informacji wymaganych art. 9ca ust. 1 ustawy, zgodnie ze wzorem określonym w rozporządzeniu, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Mając powyższe na uwadze bezsprzeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia Stronie kary pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku oznaczania dystrybutorów i pistoletów wydawczych jest uporządkowanie rynku paliw i umożliwienie użytkownikom pojazdów uzyskanie jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o paliwie dostępnym na danej stacji oraz zminimalizowanie ryzyka uszkodzenia pojazdu, w sytuacji zatankowania niewłaściwego paliwa. Jak już wskazano powyżej, stosowanie jednolitego sposobu oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych obejmuje wszystkie państwa członkowskie i niedopuszczalnym jest stosowanie indywidualnych oznaczeń przez przedsiębiorców. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku, nie można mówić zatem, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Dodatkowo wypada zauważyć, iż Strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego

wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. nieoznaczenie pistoletów wydawczych nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, usunięcie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 kpa. Na podstawie art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Strona była zobowiązana do oznaczania dystrybutorów i pistoletów wydawczych i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa ciekłego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji przepis art. 189 f § 2 kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Również przepis art. 189d kpa nie może znaleźć zastosowania w niniejszym postępowaniu. Przepis ten bowiem stanowi, że wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ administracji publicznej bierze pod uwagę szereg przesłanek wskazanych w pkt 1 – 7. Tym samym dotyczy on sytuacji, w której kara administracyjna jest miarkowana, podczas gdy w niniejszym postępowaniu mamy do czynienia z karą stałą, której wysokość w kwocie 5000 zł wynika wprost z przepisu art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia także, że sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu

administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy wynika, że zaistniał stan niezgodny z treścią przepisu art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jednocześnie niewątpliwym jest, że w ustalonym stanie faktycznym ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000,00 zł. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, czy też jej miarkowania.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia zaskarżonej decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 kwietnia 2022 r. nr 53/2022.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach nr konta: 42 1010 1238 0804 2222 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Mając jednak na względzie odwołanie się Przedsiębiorcy do trudności finansowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zauważa że w odrębnym postępowaniu zastosowanie może znaleźć przepis art. 189k § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, 1491, 2320 i 2052).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491, 2320 i 2052), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 5) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 6) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 7) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 8) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, 655 i 2320); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/